

Forfatter: Frederik Schyberg, 1905-1950

Titel: Udrag fra Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788

Citation: Frederik Schyberg, 1905-1950: "Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788", i *Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788*, Gyldendalske Boghandel, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002058590-000-shoot-idm140619163898416.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Det interessante og usædvanlige heri har været Hovedbevæggrunden for mig til Besørgelsen af denne Udgave af Rosings Dagbog fra den store s. 12 Teaterrejse i 1788. At Kommentaren til denne Dagbog har faaet saa stort et Omfang, som den har, skyldes, at selve den internationale teaterhistoriske Periode, specielt Tiaaret i Frankrig lige før Revolutionen, hører til de mest forsømte Afsnit i vor Teaterlitteratur, til Trods for den overordentlige Interesse, der knytter sig til den ved Operaens og Syngestykkets dominerende Fremtrængen som afgørende Teaterfaktorer paa den vigende klassiske Tragediekunsts Bekostning. Opførelserne paa Théâtre Italien konkurrerer sejrrigt med selve Théâtre Français! Men Mantzius omtaler i sin „Skuespilkunstens Historie“ overhovedet ikke Théâtre Italien i dette Tidsrum, skønt det var her, den franske Skuespilkunst af levende Betydning var at finde — og Théâtre Français i „Nedgangsaaene“ før Talmas Gennembrud har interesseret ham saa lidt, at hans Fremstilling er meget utilstrækkelig, hvor den ikke er direkte fejlagtig. Noget lignende gælder iøvrigt — som rene Undtagelsestilfælde i Mantzius' ellers fremragende og meget fortjenstfulde Værk — Omtalen af Wienerteatret under Joseph II (der rummer de besynderligste Fejltagelser) og Teatrene i Prag og Berlin. Og vore Musikhistorikere har intetsteds behandlet den store Opera i Paris eller Syngestykkerne paa Théâtre Italien udfra et teaterkunstnerisk, skuespilhistorisk Synspunkt. Noteapparatet til Rosings Dagbog maa derfor tillige fungere som Leksikon paa en bestemt Perodes Skuespillere og Skribenter, om hvilke der ikke andetsteds paa Dansk kan søges Oplysninger.